

[ODUCIEC *vb pf*

3 pl praet m pers oduciekli.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

*Uciekając zostawić, porzucić [czego]: A oštátek owych kthorzy byli zoštáli w Bethuliey/ weřfli do námiothow Ałsyryyřkich/ y ząbráli z nich korzyřci y łupy/ kthorych oduciekli Ałsyriczykowie [*quam fugientes Assyrii reliquerant*] *Leop Iudith* 15/7 (*Linde*).*

Synonimy: odbiec, odbieżeć, oduciec.

Formacje współrdzenne cf CIEC.

ZZa